

Vége a dalnak: darabjaira hullott az egyik nagy egyetem

Nyoma sem marad az egyik legnagyobb magyarországi "mozaikegyetemnek". A *Nyugat-magyarországi Egyetem* tizenhat éve létezik, de már nem sokáig – 2017-től az utolsó két campus is kettéválk.

A 2000-es években zajlott nagy felsőoktatási integráció sokat emlegetett példája (volt) a Nyugat-magyarországi Egyetem (NYME). 2000. január 1-jén jött létre soproni központtal, hét egyetemi karral, 2008-ban pedig újabb intézmény is csatlakozott a megaegyetemhez: a volt szombathelyi főiskola három kara integrálódott a Nyugat-magyarországi Egyetembe.

A névnél jobban semmi nem árulkodik arról, hogy a Nyugat-magyarországi Egyetem valódi mozaikintézmény volt: a hallgatók egy része Sopronban, mások Szombathelyen, sokan Székesfehérváron, Győrben, Zalaegerszegen és Mosonmagyaróváron jártak órákra.

Darabjaira hullott

2014-ben az egyetem úgy döntött, hogy anyagi nehézségei miatt Sopronba költözteti a több mint ötven éve Székesfehérváron működő geoinformatikai kart, ám ezt a város vezetése, a hallgatók és a kar munkatársai sem akarták.

A geoinformatikai kar végül az *Óbudai Egyetem*be olvadt, 2014 júliusától az *Alba Regia Műszaki Kar* részeként működik.

Két évvel később a mosonmagyaróvárosi, zalaegerszegi és a győri tanszékek kerültek sorra. *Palkovics László* oktatási államtitkár 2015 őszén jelentette be, hogy a Nyugat-magyarországi Egyetem mosonmagyaróvári mezőgazdasági és élelmiszeripari kara, valamint az *Apáczai Csere János Kar* is a *Széchenyi István Egyetem* része lesz, a zalaegerszegi képzések pedig a *Pannon Egyetem*hez kerülnek 2016-tól.

Forrás: Wikipedia

Sopron-Szombathely: szétválnak útjaik

Bár korábban a szombathelyi egyetemi központ önállóvá válásáról keringtek hírek, a Savaria-központ 2017-től mégis az *Eötvös Loránd Tudományegyetem* (ELTE) részeként működik tovább – az integrációra májusban a Nyugat-magyarországi Egyetem és az ELTE szenátusa is rábólintott, júliusban az *Emberi Erőforrások Minisztériuma* is jóváhagyta a döntést.

Hova kerülnek a szombathelyi tanszékek?

Szombathelyen egy bölcsészettudományi, egy természettudományi és egy pedagógiai-pszichológiai intézet jön létre az ELTE-karok részeként. Létrejön a *Savaria Pedagógusképzési Módszertani és Továbbképzési Centrum*, amely módszertani fejlesztésekkel és a továbbképzés várható új feladataival foglalkozik majd. A gépészmérnökképzést folytató műszaki intézet az Informatikai Kar dékánjának irányítása alatt folytatja tevékenységét, a sporttudományi képzéseket a szombathelyi *Sporttudományi Intézet* a *Pedagógiai és Pszichológiai Kar* részeként folytatja. Az integráció részét képezi az is, hogy a *Nyugat-magyarországi Egyetem Bolyai János Gyakorló Általános Iskola és Gimnázium* az egybeolvadást követően *ELTE Bo-*

lyai János Gyakorló Általános Iskola és Gimnáziumként működik.

A Savaria Egyetemi Központ ELTE-hez csatlakozásával csak a soproni campus marad. A négy kar – a Benedek Elek Pedagógiai Kar, az Erdőmérnöki Kar, a Közgazdaságtudományi Kar, valamint a Műszaki, Faanyagtudományi és Művészeti Kar – önállóan, Soproni Egyetem néven működik tovább 2017-től.

/Forrás: http://eduline.hu/felsooktatas/2016/10/3/eltunik_a_Nyugatmagyarorszag_Egyetem_NIV6B3/

(F. Iné)

Megvalósulnak a Széchényi Könyvtár legmerészebb álmai

Hamvay Péter: A Várhegy belsejében és Piliscsabán építenek raktárakat az Országos Széchényi Könyvtárnak. A fejlesztések háttérében L. Simon László után Szócs Géza tűnik fel

A Budavári Palota F épületében 1985-ben megnyílt Országos Széchényi Könyvtárról (OSZK) már a kilencvenes évek végén látszott, hogy a raktárai hamarosan megtelnek, ami a következő 2-3 évben be is következik. Ráadásul az épület teljes műszaki felújításra szorul. Minden jel arra mutatott, hogy a nemzeti könyvtár költözése elkerülhetetlen. Felmerült, hogy a Magyar Rádió ingatlanaiban lelhet új otthonra. Ezt támogatta a politika és a könyvtár vezetése is. A két metróvonal találkozásánál lévő, egyetemekkel szomszédos belvárosi helyszín kiváló lett volna az intézmény céljaira.

L. Simon László – akkor még felelős politikusként – szívesen szétverette volna a „szocialista förmedvényt”, helyreállítva a Budavári Palota eredeti enteriőrjeit. Pedig ezek a Tabán felőli terek építészetiileg nem voltak olyan értékesek, mint a dunai szárnyban találhatóak, s (kétes) történelmi szerephez is csak a Horthy-korszakban jutott a palotának ez a része: oda költözött ugyanis a kormányzó. L. Simon nem tudott meggyőzően válaszolni – nemcsak a sajtónak, de úgy tűnik, főnökének, Lázár Jánosnak se – arra a kérdésre, mi is kerüljön a monumentális, 20 ezer négyzetméteres kiürített térbe. Volt, hogy a szomszédos Budapesti Történelmi Múzeumnak adta volna, később bécsi mintára Sisi-múzeumot álmódott oda. A könyvtár elhelyezésére ígért ötletpályázat csúszásából már sejteni lehetett, hogy a kormány hezitál a kevéssé látvá-

nyos, ám annál költségesebb beruházással kapcsolatban.

© Fülöp Máté

Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter – aki korábban még szintén a költözésről beszélt – júliusban aztán átvágta a gordiuszi csomót. Az általa előterjesztett kormányhatározat szerint helyén hagyják a könyvtárat, és a palota egy részét az eredeti tervek alapján rekonstruálják: így a díszlépcsőházat, a Hunyadi Mátyás-termet, a nyugati oldal teljes teremsorát és a keleti oldal dísztermeit a terrasszal. Elbontják a két belső udvarba a nyolcvanas években beépített, tízemeletes vasbeton raktártornyot, és Piliscsabán új raktárbázist építenek a könyvtár számára. Gondolkozni nem volt túl sok idő, szeptember 15-éig ki kellett volna írni az építészeti tervpályázatot. Ám úgy tudjuk, a minisztérium belátta, hogy ennyi idő alatt lehetetlen eldönteni minden kérdést. Mert kérdésből épp eleget hagyott megválaszolatlanul a kormányhatározat: például azt, hogy a főépületben milyen raktárból fogják kiszolgálni az olvasókat?

Tüske László, a könyvtár főigazgatója a HVG-nek mindenesetre elmondta: nem a piliscsabai raktárból fuvarozzák majd be a kért könyveket. A 60–80 folyókilométeres – de később bővíthető – polc-rendszerre az úgynevezett archivális példányok kerülnek, tehát azok, amelyek nincsenek könyvtári forgalomban, és csak akkor nyúlnak hozzájuk, ha a használati példányok vagy digitális másolatok megsérülnek, megsemmisülnek. A nemzetközi könyvtári gyakorlat szerint az ilyen állományt egyébként is tanácsos a központi raktártól mini-